

KOSMOI NOETIKON

een verhandeling

Licht op de Kosmon leer

Stichting Oahspe Centrum Holland

vert . R.K.Hougee

KOSMOI NOETIKON

Inleiding

Kosmoi Noetikon, hetgeen betekent: Licht op de Kosmon leer, werd door middel van een su'is (helderziende of medium) doorgegeven en ofschoon het grotendeels symbolisch is, beeldt het zonder twijfel een toestand van zaken uit die gaat komen als het RAS van het ZEVENDE TIJDPERK in alle opzichten is vooruit gegaan.

De drie bewustzijnscentra die in de openingspassage worden genoemd, zijn ongetwijfeld de drie paragnostische centra, waarvan er een in verband wordt gebracht met de PIJNAPPELKLIER en de andere met de HYPOFYSE, terwijl de derde waarschijnlijk het mysterieuze paranormale centrum is waar sommige occultisten op zinspelen en dat nog niet actief is, behalve bij de gevorderde adept.

In het Boek van het Oordeel (Oahspe, Ned. vert. hoofdst. XXXIX : 10 en 11) lezen we:
"Zij zullen su'is bezitten, en zien zonder hun stoffelijke ogen en horen zonder hun stoffelijke oren".

"Mijn engelen zullen voor hen verschijnen en met hen wandelen, tot hen spreken en hen leren over mijn koninkrijken".

De twaalf tekens van de dierenriem worden hier ongetwijfeld uitgebeeld door de kroon; terwijl de zeven juwelen de planeten zijn waarvan men zegt dat ze de tekens beheersen. Door alles heen wijst de symboliek op een tijd dat het ras zijn HIDAN (hoogste licht) zal hebben bereikt - van nu af een uur na de middag.

Hoe het ras er aan toe zal zijn in die tijd kunnen we ons maar vaag voorstellen.

In het "Oordeel" lezen we verder:

"En velen zullen het adeptschap bereiken en, in de geest, uit hun stoffelijk lichaam treden en honderden mijlen ver weg verschijnen..."

Ongeveer in dezelfde tijd dat Oahspe via dr. Newbrough werd doorgegeven, schreef Madame Blavatsky in de "Geheime Leer", deel 2 pag. 392:

"De cyclussen van de materie zullen worden gevolgd door cyclussen van spiritualiteit en een volledig ontwikkeld denkvermogen.

Volgens de wet van de parallel lopende geschiedenis en rassen zal de toekomstige mensheid grotendeels uit verheven adepten bestaan"

De profeten hebben altijd gesproken van een Gouden Tijdperk waar de aarde zich eens in verheugde en dat op zekere dag zal terugkeren als het duizendjarige rijk.

In alle Kosmon leringen wordt bijzonder de nadruk gelegd op het feit dat we ons aan het voorbereiden zijn voor die tijd.

In de huidige tijd is het slechts weinigen gegeven om tot adeptschap te komen, maar allen kunnen het Koninkrijk van het Licht naderen door middel van enige dienstbaarheid.

In het Boek van Inspiratie lezen we:

“Zie, opdat stervelingen en engelen gezamenlijk kunnen leven en werken heb Ik bepaalde dagen gegeven, waardoor grote gemeenten op aarde kunnen samenkomen met mijn geordende hemelen, door stervelingen en engelen te herenigen voor het geluk van beiden, en voor de heerlijkheid van mijn werken”.

Vandaag de dag zijn we maar gedeeltelijk in staat om dit ideaal te verwerkelijken. Maar de wereld heeft natuurlijk wel een heel grote crisis doorgemaakt. De mensheid kan niet anders dan traag reageren op geestelijke impulsen. Maar, beste lezer, het is aan u om uw steentje bij te dragen voor het GROTE ONTWAKEN !

+++++++

EEN VERHANDELING, ONTVANGEN UIT DE HOGERE GEESTELIJKE SFEREN

In het orgaan van het fysieke bewustzijn bevindt zich een gebied dat nog niet actief is; het is de coördinatie van drie centra die op het ogenblik onafhankelijk van elkaar werkzaam zijn. Wanneer deze drie centra in harmonie zijn, zal de functie van elk met de ander samengaan en een vierde voortbrengen. Deze vierde functie is het vermogen dat in verband staat met de activiteit van het hogere bewustzijn, en dit hogere bewustzijn is in overeenstemming met een innerlijk levensniveau waarvan de mensheid in de huidige periode maar weinig kennis bezit.

Dit vermogen is verwant aan hetgeen sommige mystici inspiratie noemen, maar toch is het anders, want het is de bekwaamheid om door middel van de kracht van het hogere denkvermogen die dingen te begrijpen, die met de gewone manier van denken niet volledig gekend kunnen worden.

In het nieuwe ras zullen de fijnere vibraties van de innerlijke bestaansniveaus steeds meer gerealiseerd en begrepen worden. Het tegenwoordige ras ontwikkelt het kleurklank-zintuig, en er ontstaat een grotere neiging om de wereld van de verschijnselen esthetisch te interpreteren. Dit grotere verlangen naar harmonie, en het afstand doen van de stammenoorlogspsychose, duiden op een nieuw tijdperk, beheerst door wetten van ritme en harmonie.

Geruisloos maar zeker beweegt de wereld zich naar een toestand van evenwicht en dat is niet zozeer een gevolg van wetten, maar van de plaats van de aarde in het grotere rijk van het kosmische leven. Net als de getijden afnemen en opkomen, is dat onveranderlijk het geval met de golven van het geestelijk leven.

Het is moeilijk voor te stellen welke hoogte het menselijk ras zal hebben bereikt gedurende het laatste stadium van het luisterrijke verhaal van de aarde. We kunnen alleen maar terugkijken en de vooruitgang van het menselijk ras opmerken, sinds de glorie van Apollo haar stempel er op drukte en de mens zich begon te ontplooiën in de richting van de godheid. "Want de Grote Geest is al Harmonie en Volmaaktheid, overvloeiend van tijd en werelden om alle mogelijke voorstellingen waar te maken; daarom moet u uw begrip vergroten..."

Achter de sferen van geestelijk licht en schaduw bevindt zich het rijk van bovenaardse heerlijkheid, het tehuis van de Grote Stralenden die zelf het Licht van de Troon van Wijsheid vormen. Zij leven in harmonie met het universum. Zij bewegen zich in en bestaan door de hartslag van de hemelse sferen zelf. Hun tehuis is het rijk van heerlijkheid en vanuit de sferen waar zij wonen, zenden zij altijd de kracht en de glorie, die al wat sluimert in het hart en de ziel van de mens zal aanmoedigen en levend maken. Degenen die ontvankelijk zijn kunnen deze kracht ongetwijfeld ontvangen, en door het te ontvangen kunnen ze leven in het licht van de Aanbiddelijke Liefde.

“Ik heb de mens ook het vermogen gegeven om te komen tot het kennen van mijn inspiratie, in tegenstelling met de inspiratie die hij krijgt uit zijn omgeving.

Aan geen ander schepsel gaf Ik dit vermogen”. Hij die geestelijk in extase verkeert zonder innerlijke kennis kan het ontvangen en worden opgeheven, maar driemaal gezegend is hij die ontvangt met kennis. De gewone scholen voor onderwijs hebben ons een eind op weg gebracht om het universum waarin we leven te begrijpen, maar wie zal ons het begrip bijbrengen van de wereld die achter het fysieke niveau ligt? Vergelijkend redeneren zal ons helpen, maar een innerlijke ervaring zal ons meer van dienst zijn.

Als er een nieuw vermogen ontwaakt dat ons in het rijk van de gedachte kan brengen, hetgeen nu nog voor ons is gesloten, zullen we zeker worden als degenen die niet langer als door een verduisterd glas heen kijken.

Gehoorzamend aan één impuls - het kloppen van het Universele Hart - zal een groep mannen en vrouwen zich wijden aan dienstbaarheid, opdat Noetikon hun erfdeel zal kunnen worden, want alleen door zich uit te drukken kan de geest groeien. Dan zal "het licht van het oog" tot hen komen, de kennis der dingen zoals ze zijn, los van datgene wat ze schijnen te zijn; en als de grote uitstorting komt zullen ze gereed zijn voor het innerlijk licht van hemelse wijsheid, en dan zullen ze wandelen en spreken met God. Zelf geleid wordend door de krachten waarmee ze één zijn geworden, zullen ze het groeiende ras leiden door de krachten van de geest en de wetten van het hogere leven.

Reeds zijn het velen in aantal, en iedere dag brengt de geleidelijke verwezenlijking van de oude belofte naderbij, dat de mens, bewogen door de geest die uit God is, zich zal afkeren van vernietiging, disharmonie en dood. Hij zal, door de innerlijke geest te belichamen, rechtschape over de aarde gaan, zonder vrees, ziekte of gebrek, en geleid door de engelen van wijsheid die op hun beurt in stoffelijke gedaante zullen verschijnen, en rechtstreeks met de mens zullen spreken. Dan zal er over de uitgestrekte aarde, stralend in de zon, vrede heersen tot het einde, hetgeen Adu is.

Het was een uur na het midden van de dag en de drie Hoofden in de Tempel van de Zon begaven zich naar het centrum daarvan. Al van voor het aanbreken van de dag waren ze aan het werk, elk op zijn eigen plaats, en terwijl ze elkaar nu bij de hand namen zei er een: “Laten we ons nu verenigen in lofprijzing voor de voltooiing van het werk”. Met de handen ineens stonden zij daar en keken omhoog, en er verscheen een groot licht boven de plek waar zij zich bevonden. Het licht, grootser dan dat van de zon, vulde de Tempel en het had de vorm van een twaalfpuntige kroon. Buitengewoon schitterend werd de straling en er kwamen zeven kleuren, die elk op zich een bijzondere luister verspreidden, vanuit de juwelen die in de kroon waren gezet.

Toen de Meesters daar zo stonden, in verwondering verzonken, sprak er een Stem vanuit de kroon, zeggend:

“Mij kennen betekent alle dingen kennen. Voordat de tijd begon, WAS IK. Wanneer de tijd niet meer zal bestaan, BEN IK. Wanneer de tijd is als een boekrol die wordt opgerold, ZAL IK ZIJN. IK BEN LICHT. IK BEN CENTRAAL. IK BEN ONBEGRENSD”. Terwijl de Meesters met de handen ineen omhoog keken, werd het Boek der Kennis voor hen geopend, en vol verwondering wachtend en toekijkend, kwam er kennis tot hen van de dingen uit het verleden, het heden en de toekomst. Zij zagen het kleurenspeel in het gebied van de ether, pulserend en ritmisch, geleid en beheerst door een nog fijnere sfeer van ether. Toen bracht elke kleur een noot voort, en de klank daarvan schiep een vorm, en er waren in totaal zeven klanken en zeven vormen, en toch was er tenslotte maar één vorm.

Alle dingen die leefden of ooit hadden geleefd, verschenen voor hun ogen, en ieder ding scheen te worden voortgebracht en beheerst door een van de zeven klanken, en alles gaf een noot af die op zijn beurt bijdroeg tot het componeren van een grootse, verheven harmonie; en de kroon op dat alles was de Mens, en de Mens stond alleen in de wildernis, alle andere dingen schenen hem vreemd te zijn, ofschoon hij zonder hen niet kon bestaan, want er was slechts één Vorm.

De Mens streed, eerst bewoog hij met het Licht, en vervolgens er tegen; en wanneer hij zich in eenheid met het Licht bewoog, nam hij toe in schoonheid, als van Apollo, maar streed hij tegen het Licht, dan zonk hij en werd als de wilde dieren om hem heen en leed hij pijn, ziekte en dood.

Deze Meesters zagen ook dat de tijd van de aarde was als een tijd in een grotere Tijd, eeuwigheid die zich oploste in eeuwigheid. Zij wisten van de grote cyclus van vier miljoen zeventienhonderdduizend jaar en zagen hoe de aarde de zon en haar familie volgt door deze geweldige, veelomvattende kringloop; en in elke arc (boog) van deze grote cirkel zagen zij de goden die kwamen en zaden van hemelse wijsheid brachten, zagen hen vertrekken, en vervolgens de Mens strijdend met zijn lot om te worden als de goden, en door ervaring zijn persoonlijkheid, zijn kracht om te bestaan, belichamend.

Daarna zagen zij dat de Mens , die zich omhoog had geworsteld op het pad van ontplooiing, nu Kosmon had bereikt, het Tijdperk van Wijsheid, en dat heel de aarde helderder was dan zij ooit was geweest. Nu waren de gestalten van de mensen min of meer lichtgevend, en hun gezichtsvermogen was niet alleen actief op het aardse niveau, maar drong door de sluier van de materie heen. Zoals ze ademden scheen het alsof de natuur er op een of andere manier op reageerde, hun ademhaling alleen al was anders , en de half-lichtgevende bol die hen omhulde veranderde zijn kleuren als de gedachten veranderden. Nu was het zover dat er geen dood meer bestond. Want degenen van wie het leven op aarde zou gaan eindigen, verlieten het lichaam in trance en keerden er niet meer naar terug; maar toch waren zij in staat om terug te komen in de half-lichtgevende gestalte die door het lichaam heen had geschieden terwijl zij erin leefden.

Het fysieke lichaam loste zich snel op tot de oorspronkelijke elementen waaruit het was opgebouwd, er was geen vorm van bederf.

In die dagen droeg iedereen bij in de behoeften van allen, zodat er voor iedere noodzaak werd gezorgd en er weinig gebrek was. Evenzo stonden alle innerlijke harmonieën voor de Mens open, omdat hij voortaan in het Licht leefde en door het Licht wandelde, en was het aardse leven het begin van wijsheid. Er was communicatie tot stand gebracht tussen de aarde en de planeten die zich in een gelijksoortige toestand van ontplooiing bevonden, vandaar dat de omvang van de fysieke kennis was toegenomen.

De Mens van Kosmon schiepte er genoeg in om mooie dingen te vermenigvuldigen en de verscheidenheid aan plantenvormen en de thema's van muzikale expressie te doen toenemen. De kunst had waarlijk het niveau van transcendentie bereikt, en geboren uit zijn innerlijke ervaring had de kunstenaar een oneindige bron van inspiratie ontdekt.

Steeds opnieuw verscheen er temidden van de groepen mensen met name iemand wiens licht groter scheen te zijn dan dat van zijn medemensen. Zijn woorden bezaten kracht, en hij straalde een aura van glorie uit die hem deed kennen als een Zoon van God. Dus was het ook zover gekomen dat de goden waren teruggekeerd om weer bij de mensen te wonen, en elk was een middelpunt van stralende liefde. Zij onderwezen en leidden met hun superieure wijsheid de groepen mensen voor wie zij waren gekomen.

In dit tijdperk van hemelse wijsheid werd een deel van de dag gewijd aan werken, en een deel aan het in acht nemen van geestelijke expressie. De werkplaats en de tempel waren met elkaar in verband gebracht. Net als de atleet lichamelijke oefeningen moet doen, heeft de geestelijke mens geestelijke voorschriften nodig.

In een lichaam dat vibreert van geestelijke energie kon een fysieke ziekte geen vaste voet krijgen, en lichamelijke ongesteldheden werden altijd opgeheven bij degenen die in het Licht leefden. Hier werd ook goed begrepen hoe de zon en de maan, de planeten en de tekens van de dierenriem, door de wisselwerking van kosmische energieën de ether bepaalden en beheersten, waardoor psychische stormen en veranderingen van geestelijk licht en geestelijke duisternis werden veroorzaakt.

De profeten uit die dagen konden dus heel goed de tijden en omstandigheden voorspellen die schadelijk of heilzaam voor het ras waren. Men beschermde zich tegen ongunstige omstandigheden en deed zijn voordeel met die welke heilzaam waren.

De Meesters gingen, nog steeds verenigd, door met waarnemen en aanschouwden de dingen die moeten komen. Dit kan misschien moeilijk te begrijpen zijn, maar denk er eens aan hoe moeilijk het zou zijn voor iemand die een eeuw geleden leefde om de dingen te zien die er nu zijn, tenzij hij een voorspellende blik bezat.

De Meesters zagen, dat in de volheid van het Kosmon Tijdperk, wanneer iemand binnen korte tijd een afgelegen plaats wilde bezoeken en terugkeren, hij zich zou afzonderen en in diepe trance zou verzinken. Eenmaal opgestegen in zijn min of meer lichtgevend lichaam zou hij, aangespoord door de sterke drang van zijn wil, naar die plaats toegaan, gedragen op de vleugels van zijn innerlijk verlangen. Aangekomen op de gewenste plaats zou hij kunnen zien en gezien worden door degenen naar wie hij was toegegaan met al zijn scherpzinnige vermogens, alsof hij werkelijk temidden van hen in een stoffelijk lichaam functioneerde. Is het stoffelijk lichaam tenslotte toch niet meer dan een vorm waarin de aardse mens moet leven, om het fysieke niveau te kunnen bevatten ; maar zou hij bij tijden met een gedaante van een fijnere substantie niet ook meer in contact kunnen leven met de geestelijke niveaus? Ook dit was tot stand gebracht.

Als gevolg van zijn verruimde blik trachtte de Mens ook niet langer te verschillen van zijn broeder wat betreft kwesties van geloof of dogma, aangezien nu het niveau van begrip werkelijk open stond voor allen. Inderdaad kon ieder voor zich zelf zien en goed zien.

Toen was de heerschappij van universele vrede en broederschap over de uitgestrekte aarde gekomen; en aangezien een enkele slechte gedachte van haat of zelfzucht de gevoelige structuur van het stralende lichaam vergiftigde, trachtte iedereen voor een geestelijke gezondheid te zorgen, zowel voor zichzelf als voor zijn soortgenoten. Elke dag bracht de bouw van een Koninkrijk met zich mee, en het antwoord op het gebed van de Esseen: "Uw Koninkrijk kome, Uw Wil geschiede zowel op aarde als in de hemel..."

Zo observeerden de drie als één, en het middaguur vorderde. Toen overstroomde een gouden licht de Tempel waarin zij zich bevonden, en het had de vorm van een ei en aan de omtrek was de aura zo lichtgroen als de wateren van de rivier de Nijl. Terwijl zij daar stil en afwachtend stonden, sprak de Stem, en hield de rede die, geopenbaard in het woord van de Mens, de wetenschap der verlichting is, en in het woord van God, de openbaring van de sferen van Volmaakt Begrip. De sleutel daarvan was altijd dezelfde - de gouden harmonie van de door een onvergankelijke liefde verlorene zielen. Want wordt er per slot van rekening niet verklaard dat de Hemelse Vader, die de Eeuwige is, altijd de Drie in Eén is, namelijk het totaal van de volmaakte drie-eenheid, wijsheid, liefde en kracht.

Daarna lieten de Meesters elkaar's handen los en het licht in de Tempel werd weer normaal als tevoren. Ieder trok zich terug naar zijn plaats, tot de volgende dienst hen weer zou roepen voor het verenigen in gebed en lofprijzing.

Ave Emetha - AMEN

Degene die dit doorziet wordt getoond dat het orgaan van het fysieke bewustzijn de tempel van licht is waarin het licht van een hoger begrip schijnt. De drie Meesters zijn de drie vermogens die, tot het hoogtepunt van het Kosmon Tijdperk, gescheiden werken, maar verenigd in het uur van geestelijke verheffing tot één worden in het centrum van de tempel, waardoor kennis tot de mens komt, precies als het geschreven staat: "Het totaal van alle kennis van de mens is niet anders dan zijn vermogen om Mijn Licht waar te nemen, zegt de Al Ene".

Net als de wolken in de lucht worden voortgebracht door het condenseren van vocht dat tot nu toe onzichtbaar was, brengen de etherische stromingen a'ji, ji'ay en nebulæ voort, de drie graden van condensatie (verdichting) van etherische substantie, voorafgaand aan het scheppen van stoffelijke werelden. Daardoor wordt het onzichtbare zichtbaar. Zo lezen we in Oahspe: "Net als de stoffelijke mens stoffelijke dingen aanschouwt, volgt de geestelijke mens de afgescheiden, geestelijke elementen der dingen naar boven".

Het proces van condensatie van een materiële (aard)bol is als volgt: eerst is er ethe, dan a'ji, vervolgens ji'ay, nebulæ, gasvormige materie, vloeistoffen en vaste lichamen. In het begin een vurige massa, daarna afkoeling, en geleidelijk aan verschijnen rotsen uit de ziedende vloeistoffen. Na verloop van tijd begint het leven zich te manifesteren. Dit is het eerste Tijdperk van 'zaadtijd' en het staat bekend als Se'mu.

Se'mu kan ook worden omschreven als de oermanifestatie van het leven, en het gaat vooraf aan de zogeheten natuurkundige basis van het leven en moet niet worden verward met de een of andere vorm van fysieke substantie. Het is op zichzelf de psychische basis van het leven en bezielt de natuurlijke substantie die erop reageert.

Alle materie is waarneembaar, en hoe hoger geordend de vorm van de materie, hoe meer waarneembaar het is, of we het nu observeren in de vaste vorm van een kristallijne structuur, of in de beweeglijke vormen van organische substanties zoals ze bij de biologen bekend zijn.

Materie is herleidbaar tot moleculen, atomen, elektronen en protonen; en nog verder tot ji'ay en a'ji, die van etherische aard zijn en slechts in zoverre verschillen waar het het etherische niveau betreft.

In de kosmos zien we een universum dat onderworpen is aan cyclische veranderingen. De aarde zelf is een levend organisme en reageert op de veranderingen die in de zon en de omringende planeten plaatshebben. Een impuls die in de een wordt opgewekt, beweegt zich door allemaal, via de machtige stroom van vortex-energie die ze ook allemaal in stand houdt. De aarde, de planeten, de zon, de maan en de met sterren bezaaide sferen nemen allemaal deel aan het Ene Leven, bewegend en pulserend met een ordelijke precisie. De IK BEN bevindt zich achter alles. De IK BEN zei: "Mij kennen betekent alle dingen kennen".

Het vermogen om alle dingen te kennen wordt de Mens gegeven, en het verwerven van zo'n grote kennis wordt duidelijk in verband gebracht met de reis terug door de niveaus, waarmee we in aanraking zijn gekomen tijdens onze afdaling van de Bron van Alles. De terugreis geschiedt door transcendentie, en Kosmoi Noetikon wijst de weg.

De grote Levensgolf die vanuit het geheimste centrum naar buiten beweegt, gaat door de zeven niveaus en materialiseert zich in levensvormen die de mens kent als lichamelijk. Deze grote Levensgolf volgt de wet van de ritmische impuls, en dezelfde impuls brengt tijden van a'ji, ji'ay en nebulæ teweeg.

Tijdens de neerdalende cyclus gaat de menselijke ziel door deze zeven niveaus en neemt van elk de conditie aan; dit is de subjectieve vorming van de ziel, die tenslotte een stoffelijk lichaam op aarde binnengaat. In het vroegste tijdperk van de mens op aarde bezat hij niet de kracht om zijn persoonlijkheid te vergeestelijken - zijn zelfbewustheid, en zo vervulde hij slechts de functie van een Asu of een primitieve soort. Met de komst van de etheriërs ten tijde van de eerste etherische afdaling ontving de individuele ziel de vonk van het eeuwige leven, en voortaan werd het voor hem mogelijk om hemels te ademen. Daarna kwam er een NIEUWE geest uit de Al Ene voort, en werd de Mens erfgenaam van het eeuwige leven.

Als de grote Levensgolf de oorspronkelijke of elementaire ziel in de materie onderdompelt, draagt zij alle mogelijkheden van de niveaus waar ze doorheen is gegaan met zich mee. Deze liggen er als latente krachten in verborgen wanneer ze de aarde bereikt, net als de roos in wezen verborgen zit in de knop. Deze elementaire ziel zal weer in de grote oceaan van de ziel oplossen, TENZIJ ze in het leven wordt geroepen door de geest die voortkomt uit de grote Al Ene. Maar dit oplossen is een langzaam proces, want de elementaire ziel van een dier blijft, nadat het lichaam gestorven is, altijd bestaan in verhouding tot het op de een of andere manier in contact gekomen zijn met de menselijke wil. Het lichaam wordt opgebouwd uit de elementen van het dierlijke niveau; d.w.z. het etherisch dierlijke niveau, maar de bezielende kracht van de straal van licht van de Allerhoogste geeft het de transcendente hoedanigheid. Als iemand zich dus identificeert met de Al Ene en in een voortdurende verbinding leeft met de geestelijke niveaus, gebruikt hij deze transcenderende kracht en verandert in feite het dierlijke lichaam, hetgeen bij de adept tot een in de hoogste graad natuurlijk lichaam kan zijn geworden.

Hierin ligt een geheim dat het aanwenden van het hoger denkvermogen nodig maakt om volkomen te worden begrepen.

Zo "volgt de . . .mens de afgescheiden, geestelijke elementen der dingen naar boven". Naarmate hij opstijgt, ontvangt hij steeds meer van de toevloed van levenskracht in de dubbele vortex (spiraal), en ontplooiën zich de latente krachten, net als de roos zich vanuit de knop ontplooit onder invloed van het zonlicht.

Maar aangezien de neerdalende ziel geen dierlijk lichaam tot zich kan nemen waarin ze zich fysiek op het stoffelijke niveau kan manifesteren, hetzij als man of vrouw, moet ze dat vermogen meebrengen. Want omdat alle dingen deze dualiteit in aanleg bezitten, is dat ook zo met de menselijke ziel, want staat er niet geschreven: "de Al Ene is zowel positief als negatief". Hierin ligt ook een geheim; dit te kennen betekent leven.

Hier weten we maar een deel, maar later zullen we geheel en al weten. Laten we altijd het geheel volmaakte zoeken in alle dingen, dan zullen we een Licht vinden dat nooit kan falen.

+++++